

РЕШЕНИЕ

№ 22

гр. Ловеч, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, I СЪСТАВ, в публично заседание на шестимарт през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАГДАЛЕНА СТАНЧЕВСКА

Членове: ЕМИЛ ДАВИДОВ
ВАСИЛ АНАСТАСОВ

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА В.
като разгледа докладваното от ВАСИЛ АНАСТАСОВ Въззивно наказателно дело от частен характер № 20244300600057 по описа за 2024 година и за да се произнесе, съобрази :

С присъда № 22/04.12.2023 г., постановена по НЧХД № 13/2023 г. ****ският районен съд е признал за невиновен подсъдимият Ц. П. Ш., ЕГН ***** от гр. *****, обл. Ловешка, като го е оправдал по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл.146, ал.1 НК от НК.

С горесцитираната присъда съдът е отхвърлил, като неоснователен и недоказан предявения от тъжителя В. С. И. граждански иск срещу подсъдимия Ц. П. Ш. за сумата от 1 000 (хиляда) лева претендирани неимуществени вреди.

Срещу така постановената присъда е подадена въззивна жалба от тъжителя В. С. И., чрез повереника му адв. С. Г. от ЛАК в предвидения от закона срок. Развиват се съображения за това, че обжалваният съдебен акт се явява необоснован, незаконосъобразен и постановен при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Счита, че с оглед анализа на доказателствата съдът е следвало да приеме, че обвинението против подсъдимия е доказано по безспорен и несъмнен начин и да го осъди, както и да уважи предявения граждански иск.

Моли настоящата инстанция да постанови решение, с което да отмени обжалваната присъда и вместо нея да постанови нова, с която да признае подсъдимия за виновен и да го осъди за извършеното от него престъпление.

Въззивникът е депозирал и допълнение към жалбата в което са изложени подробни аргументи в подкрепа на същата.

Срещу цитираната въззивна жалба е постъпило писмено възражение от подсъдимия Ц. П. Ш., чрез защитника му адв. М. В. от ЛАК. Счита, че въззивната жалба е неоснователна, а постановената присъда се явява правилна и законосъобразна, излага аргументи в тази връзка. Претендира да им бъдат присъдени сторените за настоящата инстанция разноски.

В съдебно заседание въззивникът В. С. И. се явява лично и с повереника си – адв. С. Г.. Излага, че поддържа жалбата, както и заявеното от повереника му в съдебно заседание.

Повереникът адв. Г. моли настоящата инстанция да постанови съдебен акт, с който да отмени присъдата на РС – ****, да признае за виновен подсъдимия и да го осъди за престъплението, за което са му предявили обвинение с тъжбата. В случай, че съдът не намери аргументи за това, моли алтернативно да се приеме, че делото е решено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, да се отмени обжалваната присъда и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на РС-****.

По отношение твърдението за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, сочи, че в мотивите на присъдата, съгласно разпоредбата на чл.305, ал.3 от НПК, следва да е налице триадата : изложена фактическа обстановка, доказателствата въз основа на които е приета за установена тази фактическа обстановка и правните изводи, които се правят. Твърди, че в мотивите на РС-**** в обжалваната присъда липсва изложение на фактическа обстановка. Заявява, че в жалбата си е позволил да изложи и да цитира мотивите, които са много кратки, от които би следвало да се направи извод за „някаква“ приета от съда фактическа обстановка. Счита, че такъв извод не може да се направи, защото съдът вместо да изложи приетата от него фактическа обстановка, е възпроизвел показанията на свидетеля С. и обясненията на подсъдимия, според които последният е пристигнал в 18:00 часа на мястото, където били двамата негови работници и в малко по отдалечено място са се намирали частният тъжител заедно с двете свидетелки. Твърди, че наред с това съдът е приел, че повече от половин час

около 17:00 часа, около 1 час преди това частният тъжител заедно с двете свидетелки отишъл с управителя от него товарен автомобил „ГАЗ 66“ на мястото, където се намирал подсъдимия и двамата свидетели, негови работници. Сочи, че наред с това, че не е изложена фактическа обстановка, налице е и противоречие в така изложеното. Твърди, че не може и не става ясно какво е приел ТРС - в колко часа е пристигнал подсъдимия на мястото и в колко часа са се срещнали двете групи. Счита, че само тези обстоятелства са достатъчни като аргументи да се приеме, че е налице съществено нарушение на процесуалните правила, присъдата да бъде отменена и делото върнато за ново разглеждане.

Твърди, че налице е и друго съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като съдът е приел, че следва да изключи от доказателствените материали по делото изготвената видео - техническа експертиза от видеоматериала и заснет с мобилния телефон на доверителя му. Сочи, че аргументи за това не са изложени, а доколкото са изложени такива – те се свързват с това, че тъй като нямало дата и час на заснемането от видеоматериала ставало ясно това, няма как това да представлява вещественото доказателство по делото. Счита, че са много аргументите против това действие или против това изложение на съда. На първо място по делото е установено, че никога преди това или след това тази група от хора – подсъдимият, тъжителят, двамата свидетели негови работници и двете свидетелки, работнички на частния тъжител - не са се срещнали на това място. Твърди, че свидетелката М.Б. заявява : „аз снимах с телефона на В. И.“, като тя свързва този видео - запис с времето и мястото на това, което се е случило. Излага, че тя снима двамата свидетели, посочени от подсъдимия, снима и него. Счита, че няма друга такава конфигурация установена от фактите по делото, въз основа на която да се направи извод, че това не се е случило тогава както е приел съда, поради което не следва да се приема като доказателство изготвеното заключение на съдебно-техническата експертиза. Заявява, че те са изложили мотиви защо следва да бъде повторена тази експертиза, защото вещото лице първо не е разполагало с техническа възможност за изваждане на видеоматериала от телефона на частния тъжител и това го е накарало да поиска през приложението „Вайбър“ да му бъде прехвърлен видео-материала, за да изготви експертизата. Твърди, че за това са поискали тази експертиза, на която е щяло много ясно да се види както

приближаването на товарния автомобил, управляван от частния тъжител, така и отдалечаването и стигането до мястото, където са били двамата свидетели С. и Г. от страна на подсъдимия и как през това време, когато той се е движил към това място със светлосивия пикап, който той е управлявал, двамата свидетели не са мърдали от мястото, където са се били опрели на товарния автомобил, който е заснет и изваден в кадър от другата съдебно - техническа експертиза. Счита, че няма как този свидетел С. да се е намирал на задната седалка на автомобила, управлява от подсъдимия и в същото време да се е намирал заедно с другия свидетел пред товарния автомобил. Твърди, че съдът не е анализирал тези противоречия в доказателствения материал, а се е задоволил с традиционното : „съдът приема за достоверни показанията на Г. и С., тъй като били последователни и непротиворечиви.“ Счита, че по същата логика са достоверни и показанията и на двете сестри М. и Г. Б., развива аргументи в тази връзка.

Твърди, че съдът наред с това приема, че не следва да кредитира показанията на свидетелките М. и Г. Б., тъй като двете били работнички при частния тъжител. В тази връзка сочи, че работници при подсъдимия са свидетелите С. и Г., нещо повече, че С. е негов родственик и имат интерес да запазят работата си и да свидетелстват в полза на своя работодател. Соци, че не случайно е било „втъкнато“ в показанията на св. С. къде е работил преди това, за да отговори „в МВР“ и това дава основание да се даде по голяма вяра на неговите показания. Счита, че с това се е целяло внушение към съда, че това е истината по делото, а не тази, която е отразена в тъжбата.

Твърди, че за часа и времето, когато е извършено обаждането, това е видно и от материалите, които са получени от националния спешен телефон 112, кога е било извършено обаждането, както от страна на частния тъжител, така и от страна на подсъдимия. Счита, че от фоно - техническите експертизи ясно личи какъв е повода за възникналия конфликт описан в тъжбата и това, което е казано в тези експертизи, подкрепя напълно това, което са изложили в тъжбата. Счита, че това, че частният тъжител не е казал ...“крадец“ и той ми показва „среден пръст“, а е казал, че подсъдимият посяга на неговия имот, това означава, че доминиращото обстоятелство за доверителя му е било това, което се случва с неговия имот, че то трябва да бъде съобщено като повод за конфликта, а другото вече са подробности, които впоследствие са изяснени и са изложени в тъжбата. Твърди, че писмените доказателства, които съдът е

приел за това на кое място точно са се намирали и къде са работили и други, като че ли ТРС е направил опит да реши този проблем, който не му е поставен за решаване, вместо да свърши своята работа и да установи извършеното от подсъдимия престъпление.

В заключение моли настоящият състав да отмени обжалваната присъда и да уважи исканията им така, както са ги направили, алтернативно отмяна с произнасяне за вината на подсъдимия или отмяна с произнасяне за връщане на делото за ново разглеждане. Моли да им бъдат присъдени разноските и за двете инстанции.

В съдебно заседание въззиваемият Ц. П. Ш. се явява лично и със защитника си – адв. М. В. от ЛАК. Изтъква, че поддържа казаното от защитника му и иска да заяви, че не е извършил и направил, това което тъжителят твърди.

Защитникът счита, че не са налице отменителните основания, посочени във възивната жалба, както и, че ТРС е постановил правилна присъда. Моли обжалваната присъда да бъде потвърдена и да им бъдат присъдени разноските за настоящата инстанция. Твърди, че съдът е изложил законосъобразни мотиви, защо, кои доказателства приема и кредитира, за да изгради своя правен извод и кои отхвърля, и на какво основание. Счита, че е станало ясно от всичките приобщени доказателства в хода на първоинстанционното производство, че единствено двете свидетелки твърдят това, което е изложено в тъжбата на тъжителя. Твърди, че тези свидетелки са с „доста голям опит“ в свидетелстване в полза на тъжителя, както се е установило и както самите те заявяват. Сочи, че всички други събрани доказателства в производството установят, че такъв конфликт не е имало. Счита, че конфликтът се е развил доста по-късно на мястото, където са били двамата свидетели, които са разпитани от тяхна страна, където има записи от разговорите и обаждане на спешните телефони. Твърди, че точно там става ясно, че единствено обиди са се сипели от страна на тъжителя към подзащитния й, а именно, че той жъне, добива реколта без правно основание. Изтъква, че обстоятелството, че се касае за имотен спор са възприели и разпитваните в първата инстанция полицейски служители, които са снели обяснения от страните, като никъде в обясненията си тъжителят не е упоменал, че същият е бил засегнат, чрез някаква обида или жестове от страна на подзащитния й. Счита, че правните изводи са законосъобразни, че

не са налице процесуални нарушения довели до ограничаване правото на защита на тъжителя.

В заключение предлага да бъде потвърден първоинстанционният съдебен акт.

Въззивният съд, като съобрази постъпилата жалба, писменото възражение срещу жалбата, становищата на страните заявени пред нас и събраните по делото доказателства от РС – **** и след като провери изцяло правилността на обжалвания съдебен акт, съгласно изискванията на чл.313 от НПК, намира за установено следното :

Въззивната инстанция приема, че първостепенният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.348, ал.3, т.2 във вр. с ал.1, т.2 от НПК, изразяващо се в липса на мотиви, което води до отмяна на присъдата. В конкретния случай в обжалвания съдебен акт контролираният съд е посочил, че приема за установено следното, а именно, че: между подсъдимия и частния тъжител имало спор по отношение на земеделски имоти, които същите обработват.

Посочил е също, че на 09.09.2023 г. двете свидетелки М. и Г. Б., които били работнички при частния тъжител, били с последния на полето да извършат окрайчване на имотите, за да ги маркират и по този начин да покажат на работниците на подсъдимия, къде не трябва да жънат. Около 5-5:15 часа след обед с висока скорост покрай тях минал подсъдимият, като „профучал, за да стигне до техните камиони“.

Непосредствено след това изложение, съдът е посочил, че св. М. С., който познавал страните и на 09.09.2023 г. управлявал един от товарните автомобили, с който се извозвал слънчогледа. Приел е, че : „Към 6 ч. след обяда при тях дошъл подсъдимият Ц., същия управлявал сив металик фолксваген пикап и им казал,че ще жънат следващия блок. Свидетеля се качил с подсъдимия и преминали през района тъй като не знаел кой какви ниви има, пътьом видели спрян камион и след това се прибрали при комбайна. Не след дълго дошъл камион ГАЗ 66 , и започнал скандал и забележки кой къде жъне между тъжителя и подсъдимия, поради което подсъдимия се обадил на тел. 112, самият свидетел С. пътьом не е забелязал хора в камиона тъй като си говорели и бил седнал зад шофьора /подсъдимия/, а двете св. М. и Г. Б. видял едва, когато дошли вече при тях горе, като в един по-късен момент ги видял при комбайните, които били при камионите на

другия баир. Същото видял и св. Б. Г. , който също работи като шофьор при едноличния търговец и е бил на местото когато е дошъл тъжителя с камион ГАЗ 66 и двете жени.

Тъжителят и подсъдимия се обадили на тел.112. От своя страна сестрата на св. М., това е св. Г. снимала с телефона на тъжителя В., а подсъдимия също е снимал с телефона се инцидента.“

В разпоредбата на чл.305, ал.3 НПК по отношение структурата и съдържанието на мотивите, законодателят е въвел следното изискване : „В мотивите се посочват установените обстоятелства, въз основа на кои доказателствени материали и какви са правните съображения за взетото решение. При противоречия на доказателствените материали се излагат съображения защо едни от тях се приемат, а други се отхвърлят.

В конкретния случай обжалваната присъда страда от липса на мотиви, които да посочат какви обстоятелства съдът е приел за установени. Така, както са структурирани и изложени мотивите, същите започват с втората част на триадата, а именно кои са доказателствените материали - сочат се свидетелските показания и другите писмени доказателства и се излагат съображения, кои от тях се приемат и кои не, както и причините, поради което не се приемат.

Наред с гореизложеното е налице вътрешно противоречие в мотивите на присъдата. Така на л. 164, абз. 1 отгоре - надолу (от НЧХД) съдът е изложил: „Към 6 ч. след обяда при тях /при свидетелите С. и Г./ дошъл подсъдимият Ц., управлявайки сив металик фолксваген пикап... Свидетелят /С./ се качил с подсъдимия и преминали през района тъй като не знаел кой какви ниви има, пътом видели спрян камион и след това се прибрали при комбайна.“

От анализа на тези мотиви се установява, че съдът е приел обстоятелството, че подсъдимият е пристигнал на мястото, където са се намирали свидетелите Сираков и Г. около 6 часа след обед.

По-нататък в мотивите - л. 165 абз. 1, отгоре - надолу (от НЧХД), съдът позовавайки се на заключението на съдебно-фонетичната експертиза (л.120 – 133), е отбелязал, че тъжителят и подсъдимият са се обадили на тел. 112 на 09.09.2023 г. след 17 часа, т.е. след подсъдимият вече се е бил завърнал при двамата свидетели, след като преди това е бил до мястото, където тъжителят и двете свидетелки са „окрайчвали“ слънчогледовите насаждения. Това

означава, че или подсъдимият не е пристигнал на мястото „към 6 часа след обед“, както е приел решаващият съд или двамата не са се обадили на тел. 112 в 17 часа. Изтъкнатото противоречие в мотивите води до ограничаване на процесуалните права на частния тъжител да узнае какво точно е приел като час контролирания съд, тъй-като това обстоятелство има значение и за установяване на часа на извършване на твърдяното деяние. Обаждането на тел. 112 е станало след инцидента, между тъжителя и подсъдимия и това обаждане е станало много преди 18 часа.

Съобразявайки изложеното, настоящият състав приема, че в конкретния случай първостепенният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, изразяващо се в ограничаване процесуалните права на частния тъжител – визирано по-горе. Допуснатото нарушение е неотстранимо, същото не дава възможност на въззивната инстанция да извърши проверка и да обоснове своето решение относно правилността на вътрешното убеждение при решаване на въпросите за вината и да отговори на направените пред нас възражения. Присъдата следва да бъде отменена и делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на РС – ****, с оглед отстраняване на допуснатото отстранимо съществено процесуално нарушение. При новото разглеждане на делото следва да се съобразят всички доводи и аргументи на страните за процесуални нарушения и по приложение на закона с оглед правилното решаване на въпросите по чл.301 НПК.

С оглед изхода на делото пред настоящата инстанция, а именно, че същото се връща за ново разглеждане от друг състав на РС – ****, въпросът за сторените до момента разноси ще следва да се реши при новото разглеждане на делото.

Водим от гореизложеното и на основание чл.335, ал.2 от НПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда № 22/04.12.2023 г., постановена по НЧХД № 13/2023 г. от ****ския районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на ****ския районен съд, при което да се отстранят допуснатите отстраними съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правата на страните в процеса.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____